

רגע של התחברות בג'אווה

50 נערים ונערות מירושלים ובית לחם – חציים ישראלים וחציים פלשתינאים – הגיעו לגבעת רם זו השנה השנייה ל-MEET – חינוך במזרח התיכון על ידי טכנולוגיה. הפרויקט, יוזמתם של שלושה סטודנטים ממכללת T.I.M, נולד כתוצאה מהתסכול המתמשך מתעשיית השלום שהפיקה תוכניות ומפגשים שהסתיימו בדרך כלל בהצהרות שלא הזיוו כמעט דבר במציאות. "בניית קשרי חברות והבנה בין אלה שמראש מסכימים האחד לרברי השני לא יצליחו להזיז את המציאות בקלות", אומרת ענת בינור, ממייסדות הפרויקט.

MEET אינו בדיוק פרויקט רו קיום. מטרתו אינה "להבין" את האחר או לבנות יחד חזון אחרית ימים או מזרח תיכון חדש. בעצם, העולם הפוליטי רחוק מהתכנים של חמשת השבועות הדרושים של הקיץ והתוכנית השנתית שבאה

בעקבותיה. מנחי הקורס, אנשי מחשבים ומנהל עסקים מ-T.I.M אינם מכירים את המזרח התיכון ואת שפתו וגם לא תמיד מצליחים להבדיל בין הישראלים והפלשתינאים. אבל הם מכירים עולם אחר – שפה טכנולוגית חוצת גבולות; עולם שממוקד בעתיד ולא בעבר; עולם שהצליח להציע את צידו האחד של הקו הירוק לעבר התפתחות כלכלית חסרת תקדים ועולם שצדו השני של הקו הירוק עוד צריך לגלות. הם לומדים את שפת ה-JAVA, עוברים הרצאות על ידי אנשי עסקים מובילים ישראלים ופלשתינאים ורוכשים כלים ראשוניים ביזמות ומנהל עסקים. אבל בעיקר, לומדים משתתפי הקורס לעבוד יחד. המדידה היא במבחן התוצאה – איכותו של המוצר, התוכנה או המצגת – ולא כמידת החיבה של נער ישראלי לפלשתיני. אנשי עסקים, כפי שראיתי לא פעם בשי-

חות עם פלשתינאים, נמצאו תמיד כשותפים פרגמטיים יותר לעשייה בונה. כאשר 90% מהיזם הוא היצוא הפלשתיני נעשה למול השוק הישראלי, אנשי העסקים הבינו כבר מזמן שבעסק הזה קשה להצליח לבד. המלחמה, הם יודעים, אינה טובה לעסקים, אבל היא כן טובה לקיצור ניים הניזונים מהעוני.

אפשר לקוות שמודלים כאלה יתרחבו, במיוחד עכשיו. הזרעים הנשתלים במוחות הצעירים יוכלו לנבוט אולי, ולצמוח במציאות השכונתית הלא קלה שלנו. המחשב שמאפשר בקלות יחסית לגשר על פני גדרות ההפרדה, המחסומים וההתנתקות. אם ינוצל יתרון זה עד תום, הרי שפרויקט MEET יוכל לתרום תרומה חשובה למציאות חדשה שתיבנה כאן בעתיד.

הכותב הוא סגן הנשיא של המכון לחקר החופש במזרח התיכון (ווישינגטון)